

Шкільна стежина

Щомісячна газета Ємільчинського ЗЗСО I-III ступенів №1

Випуск №96

Вересень 2020 року

З легким початком, друзі!

Дорогі друзі! Раді зустрічі з вами у новому навчальному році.

Ось вже й пробіг швиденько вересень, голублячи нас своїм не по-осінньому теплим подихом. І якщо перші навчальні дні були веселими від зустрічі з друзями, учителями, улюбленою класною кімнатою після довгого літа, то сьогодні вже треба вчити домашні завдання, не завжди достає сил висидіти довгі сім—вісім уроків...

Ми вас усіх дуже розуміємо, але ж знаємо, що це лише початок навчального року. Тому хочемо всім нам побажати здоров'я, хорошого настрою, оптимізму і надії, що все у нас буде добре.

До речі, чи кожен з вас знає, що з 2019-2020 навчального року наша школа стала опорним за-

кладом загальної середньої освіти в Ємільчинській громаді? А це значить, що до нашої друж-

закладом освіти. І хоча вони розташовані від нас за 5-7 кілометрів, та цікаві заходи у нас будуть спільні.

Тож долучайтеся до співпраці з нашою газетою, пишіть замітки-розповіді про цікавинки з вашого шкільного життя. Ми будемо раді новим дописувачам.

В добру путь.

Сьогодні ж номер газети майже повністю присвячений вашому літньому відпочинку. Читайте про своїх друзів та їх цікаві подорожі.

*Редакція газети
"Шкільна стежина"*

ної родини долучились Мокляківська, Хутір-Мокляківська та Горбівська школи (наші філії), з якими ми будемо одним цілим

Школа пишається випускниками

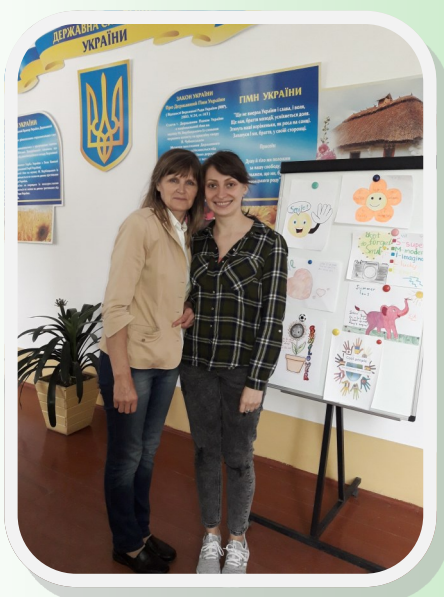
Школа для кожного з випускників є другою рідною домівкою. І куди б не закинула їх доля, їм завжди хочеться знову пройти по

коридорах школи, зайти до рідного класу, посидіти за партою, поспілкуватися з учителями, і не важливо скільки пройде років після закінчення школи.

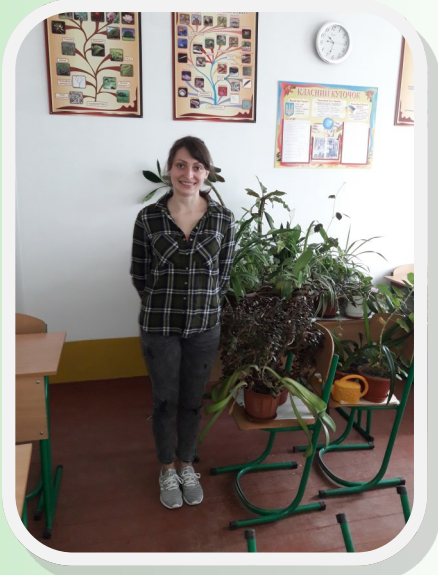
Так в червні 2019 року в школу завітала випускниця 11-Б класу 2009 року Левченко Ірина Валеріївна, нині кандидат хімічних наук, спеціаліст неорганічної хімії, працює в Інституті Високих Тисків в м. Варшава.

Іра виявила бажання пройтися рідною школою, яка після капітального ремонту змінилася. Випускниця мала нагоду поспілкуватися з учителями та розповісти про свої досягнення та мрії.

На прощання вчителям побажала міцного здоров'я, великого терпіння, більше поваги від дітей, батьків і держави.

Ми пишаємось досягненнями наших випускників.

Зустріч через роки

Влітку учні нашої школи відпочивали від навчання. А ось для школи відпочинку не було. Майже кожних вихідних школа радо зустрічала своїх випускників різних років.

27 липня 2019 року до школи на зустріч поспішали випускники 2009 року. Ніби нещодавно були на випуску, а вже пролетіло 10 років, а про школу і вчителів залишилися приємні спогади.

Життя розкидало випускників по різних шляхах, у кожного склалася по-своєму доля. У пошуках роботи юнаки та дівчата поїхали за кордон: Антонюк Андрій, Алексеєнко Олександр, Рудь Валерій, Сила Олексій – до Чехії, Волощук Борис, Остапчук Олена, Левченко Ірина – до Польщі, але за зустріч попри велику відстань з'їхалися на один вечір майже всі.

ликі зміни і пройшли до класної кімнати. Нині це біологічний кабінет, який не можливо впізнати.

І розпочався урок, який затягнувся на 2 години. Згодом слово надали в першу чергу однокласникам, які були відсутні в 2014р - Михнюку Олексію. Для нього був складний період в житті, адже він був в АТО. Нині служить капітаном в Житомирському вищому навчальному закладі ім.С.П.Корольова, майстер спорту, інструктор по бойовій армійській системі.

Вчителям побажав міцного здоров'я, родинного благополуччя, спокою суспільного і мирного неба, а однокласникам – не втрачати моральні цінності, цінувати життя, не забувати про рідних і близьких, бути впевненими в своїх

справах, ставити цілі і досягати їх.

Левченко Ірина. Вона довго і наполегливо працювала над реалізацією своєї мрії, і досягла успіху. Нині вона кандидат хімічних наук, працює в Інституті Високих Тисків в м.Варшава.

Згадувала уроки Володимира Федосійовича за неочікувані запитання. Вчителям бажає міцного здоров'я, великого терпіння, поваги учнів до батьків, вчителів, професійного росту та всіх благ.

З великим задоволенням Косарев Дмитро розповів нам про здійснення своєї мрії: ходить в плавання і знайомиться з культурними пам'ятками різних країн, але найбільшим досягненням вважає свою сім'ю – прекрасну дружину і донечку. Стверджує, що ще не повністю реалізував себе в житті,

вірить в свої сили і мріє займати вищу посаду на роботі і прикладає для цього багато зусиль. Мріє про власний будинок та багато дітей. Дружам побажав досягати поставлених цілей в житті, а вчителям- великого терпіння.

Лугина Світлана, яка нині проживає в селищі, обіймає посаду керівника магазину одягу та виховує сина Микиту, побажала всім залишатися людьми та пам'ятати, що ми - родина.

А далі кожен по черзі згадував і розповідав про приємні моменти зі шкільного життя. Зустріч була довгою, дуже приємною.

Організатором зустрічі був Остапчук Олександр. Саме він із Польщі запрошував всіх нас на зустріч. Вчителям дякував за те, що частинку своєї душі віддали їм, що дарували любов і дали хороші знання, що клас для нього став сім'єю, і ця сім'я існує і досі. Але Олександр згадував і неприємні моменти, що деякі вчителі втрачали віру в нас. Ніколи не втрачала віру класний керівник Катерина Володимирівна, бо вона знала, що зерно добра, любові, милосердя, співчуття завжди дасть свої результати в свій час.

Вчителям школи ми хочемо висловити велику подяку, бо завдячуючи Вам, шановні вчителі, ми отримали хороші знання, реалізували себе в житті.

Ви можете з гордістю пишатися нами!

*Наталія ЛОЗКО,
випускниця школи 2009 року*

Зустрілися, наче рідні, раділи досягненнями один одного, розповідали про реалізацію мрій, згадували приємні і неприємні моменти шкільного життя.

Особливо було цікаво послухати тих випускників, які не змогли приїхати на зустріч в 2014 році, у такий сумний момент в історії країни і класу. Саме в той день, коли була зустріч (9 серпня), батьки Макаруча Юрія отримали звістку, що син пропав безвісти. Однокласники вшанували його пам'ять хвилиною мовчання і поклали квіти до пам'ятної дошки.

Зустріч розпочалася з сумного моменту. Але життя іде...

Однокласники разом з класним керівником здійснили екскурсію по школі, помітили ве-

Наші літні

канікули

► Учні 6-А класу свої літні канікули провели цікаво та весело. Наші однокласники їздили в різні

цікаві місця рідної України. Дмитренко Владислав відпочивав у с. Дениші, в м. Житомир побувала Вікторія Хромець,

відпочивала біля моря в Затоці Вікторія Кравчук. Також діти ходили на пікніки, відпочивали на природі. Самі Салькіні їздив в київський зоопарк. Хлопці відвідали музей природи. Побачили багато цікавого та красивого. Це були незабутні враження та неймовірні емоції. Ми всі засмагли, підросли за літо. Порозумнішали. Наш відпочинок був яскравим та позитивним. Літо було сонячне. Тепле та веселе.
Хромець Вікторія, 5-Б клас

6-А клас

Подорож до Києва учнів школи

Коли пролунав останній дзвінок попереднього навчального року, настав радісний час для всіх школярів для здійснення мрій про відпочинок. Але школа не відпочивала. З 1 червня розпочав свою роботу мовний табір. На протязі 2 тижнів були проведені цікаві заходи: ігри, подорожі,

екскурсії. Так, учні 6-Б класу побували на міжнародному концерті, приуроченому Дню захисту дітей в Києві.

Концерт був організований для дітей-сиріт, інвалідів, малозабезпечених дітей та дітей з багатодітних сімей за ініціативи представників Києво-Печерської Лаври. Саме такі дії нагадують про милосердя, добрі справи, що не потрібно залишати без уваги таких дітей, які потребують моральної підтримки.

Концерт відбувся у кінотеатрі «Жовтень». У дворі театру на ді-

тей чекали артисти, переодягнені в казкових героїв, і діти змогли фотографуватися.

На згадку перед дітьми виступали народні артисти України: Іван Бобул, Ніколо Петрам, Наталія Валевська, лауреат міжнародних конкурсів Олена Воробйова з Донецька та відомі дитячі колективи.

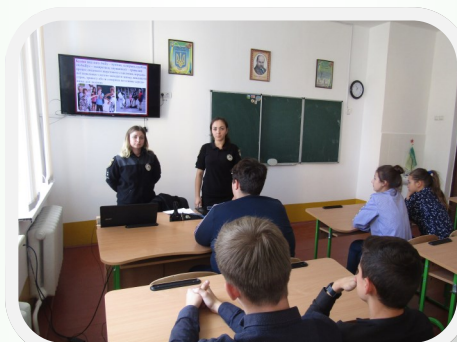
Після концерту для дітей був організований фуршет. Кожна дитина отримала подарунок на згадку про цю подію.

Слюсарева Катерина Володимирівна, учитель зарубіжної літератури

Розмова про булінг

Булінг (знуцання, цькування, залякування) - досить поширене явище, яке існує в сучасному суспільстві. Розрізняють булінг словесний (за допомогою жорстоких висловлювань на адресу), фізичний (удари, стусани), соціальний (навмисне ігнорування), кіберзалякування (полягає у звинувачуванні когось з допомогою неправдивих чуток за допомогою електронної адреси). Про протидію цьому агресивному явищу учням нашої школи

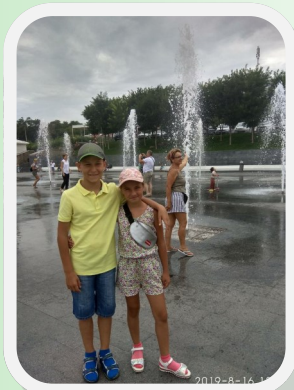
розповіли працівники поліції, які завітали до нас під час тижня протидії булінгу. Правоохоронці роз-

повіли, що булінг є однією з найбільших психологічних проблем, бо через нього багато школярів вважають себе відкинутими від суспільства, бояться виражати свою думку, вважаючи, що над ними за помилку будуть знущатися, тому ведуться на провокації, щоб здаватися кращими. Приходимо до висновку, що булінг не потрібно ігнорувати, а потрібно з ним боротися своєчасно!

Дем'ячук Назарій, 10-Б клас

Ділимося своїми враженнями

Гайда в Одесу!

В перші дні літа ми кожен день ходили з друзями по морозиво. А вже через пару днів я поїхала на море в Одесу. Звичайно, радості не було меж. Ми там були вісім днів, і за ці вісім

днів я встигла добре відпочити. Перші дні море було теплим, а останні дні холодне. На морі ми святкували моє день народження, мені подарували багато подарунків. Також ми з моїм братом і другом грали в тирі, ми вигравали багато призів. Вже в останній день ми взяли катамаран, стрибали в воду, сміялись. Але на другий день ми сумували, бо їхали додому.

Ось так я провела свій відпочинок.

Висоцька Надія, 5-Б клас

Як я відпочивав літом

Цього літа мені дуже пощастило. Я відпочивав у Фінляндії. Я їздив до брата в гості. Він показав мені своє місто, ми з ним побували у парку розваг. А ще з мамою і татом я побував у Коблево.

Це українське курортне містечко. Там я купався в Чорному морі, катався на катамарані, але на жаль в морі було багато медуз, яких я боюсь. А ще я відпочивав в Мукачеві. Купався в басейні з термальною водою. Насиченим і цікавим видалось для мене літо. Бажаю і вам хороших мандрівок.

Дмитренко Ярослав
5-Б клас

Незабуття подорож

Влітку я побувала у декількох містах Чехії, ознайомилася із культурою та національною історією, потоваришувала із людьми різних національностей, дізналася більше про свою країну від жителів Західної України. Все ж зрозуміла, що кращої території для життя і відпочинку ніж українська земля – немає.

Чехія – невелика держава в Центральній Європі. Це одна з найпривабливіших для туристів країна. Вона славиться багатотою історією, безліччю цікавих пам'яток культури, замків, церков. Хоча музеї та пам'ятки часто закриті у неділю, можна споглядати велич побудов зовні.

У великих містах, таких як Брно, Прага, Плзена, Карлові Вари, торгові центри та супермаркети працюють до 21.00. Сувенірні лавки пропонують вироби із глини, дерева, шкіри, металу, тощо.

Високий сезон туризму становить травень – серпень. В цей час мандрівники з Китаю, Японії, Німеччини,

Ізраїлю насолоджуються краєвидами і архітектурними ансамблями.

Мене вразила мальовнича природа – пагорби та невисокі гори, покриті листяними та хвойними лісами. На високих пагорбах випасають отари овець. Вільно пересуваються козулі, олені. Чехи дуже люблять тварин, тому зайці, дикі качки часті гості парків. У багатьох жителів міст і селищ є домашні улюбленці – це коти та собаки. Їх привчають до рівноваги, тиші, щоб сусідам було жити комфортно.

Дивуєшся великій кількості парків. У них розміщені кафе, альтанки, пішохідні та бігові доріжки, місце для відпочинку. Багато туристів займаються спортивною ходьбою, тому спеціальні палиці коштують від 2000 тис. грн.

Стара назва Чехії – це Богемія, там популярними є кришталеві вироби. Але речі з них дуже тонкі і крихкі. Вражає міст через ріку Влтаву, Собор Святого Віта у самій Празі. Якщо ви не знаєте, куди йти, вам допоможуть самі чехи або туристи. Гостинність привабливе і захоплює.

Чехи є великими господарями – власниками фабрик і заводів. Все іде на обробку і переробку.

Через це і речі побути дорогі, бо іде велика затрата часу і сили людей. Багато українців працює на підприємствах, в основному в Тернополі, Львові і Івано-Франківську.

Особисто для себе я взяла із подорожі безліч емоцій, сподівань, подій на краще майбутнє. Покуштувала сири місцевого виробництва, солодощі. Купила спортивні речі. На майбутнє маю нову мрію на подорожі.

Дідус Вероніка, 10-Б клас

До Кременця

Минулої суботи я відвідала чарівне місто Кременець. Гарне місто Кременець Тернопільської області має багату історію. Одною з головних візитівок цього міста є будинок – музей українсько-польського поета Юліуша Словацького, який я відвідала. Ще одною візитівкою цього міста є замок на горі Бона. На жаль від замку залишилися руїни. На той час у Кременці мешкало багато поляк. Цей замок був неприступний, але останній правитель здався і замок було розвалено.

Наш екскурсовод проводив екскурсію польською мовою. Було цікаво і пізнавально. З екскурсії я багато дізналася про історію Кременця.

Сітайло Адріана, 7-А

Над випуском працювали:

учасники курсів “Практична журналістика” та “Створення та дизайн друкованих видань” (керівники Палько Наталія Миколаївна, Дідус Ірина Миколаївна)

Головний редактор: Кур'ята Олександр

Художні редактори: Носова Анна, Зембицька Вікторія

Журналісти: Дем'янчук Назарій, Хромець Вікторія, Висоцька Надія, Дмитренко Ярослав, Дідус Вероніка, Сітайло Адріана

Спілкуйтеся з нами:

E-mail: emschool_1@ukr.net